
3.Nyom.431/2025/2-I.

H A T Á R O Z A T

a feljelentés elutasításáról

A hivatali visszaélés büntette miatt tett feljelentést – mert a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény –

e l u t a s í t o m .

A határozatot a feljelentő részére azzal kézbesítem, hogy ellene panasznak nincs helye, azonban a kézbesítést követő egy hónapon belül felülbírálati indítványt nyújthat be a határozatot hozó ügyészségen.

A felülbírálati indítvány benyújtására nyitva álló határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye.

A felülbírálati indítványt előterjesztő személy jogi képviselte kötelező. A felülbírálati indítványt előterjesztő személy az írásbeli felülbírálati indítványát, bejelentését, észrevételét és egyéb indítványát kizárólag jogi képviselője útján, az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint nyújthatja be. A nem jogi képviselő útján, nem az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtott írásbeli indítvány hatálytalan.

A felülbírálati indítványt meg kell indokolni és ahhoz a felülbírálati indítványt előterjesztő személy csatolhatja a rendelkezésére álló, az indítványozó álláspontja szerint az ügyben bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas adatokat, iratokat, nyilatkozatokat.

Amennyiben sem a feljelentő, sem a sértett nem nyújt be felülbírálati indítványt, az ügyészség intézkedik az anonimizált határozat és ügyiratjegyzék közzétételéről. Ha a nyomozást más személy eredményes felülbírálati indítványa alapján elrendelik, az eljárás későbbi esetleges megszüntetése esetén a korábban felülbírálati indítványt be nem nyújtó sértett és feljelentő az eljárást megszüntető határozattal szemben panasszal nem élhet, ismételt felülbírálati indítványt nem terjeszthet elő, vádindítványt nem nyújthat be.

Az eljárásban a felülbírálati indítványt előterjesztő személy költségkedvezmény iránti kérelmet nem terjeszthet elő.

I N D O K O L Á S

A feljelentő a Központi Nyomozó Főügyészségnek címzett, de a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészségre érkezett beadványában feljelentést tett az eljárást, név szerint meg nem nevezett bíró ellen. A feljelentés lényege szerint a bíróság törvényes vád hiányában, hamis okiratokat és bizonyítékokat, valamint nem pártatlan igazságügyi szakvéleményt értékelve jutott iratellenes megállapításokra, mellyel a feljelentőt „joghátrányos következményekkel sújtotta”.

Az csak a rendelkezésre álló nyilvántartási adatok alapján vélelmezhető okszerűen, hogy a feljelentő a járásbíróval szemben eljáró bírójának megbüntetését kívánta, tekintettel arra, hogy a feljelentővel szemben e járásbíróval korábban, jogerősen, kiskorú veszélyeztetésének büntetése miatt szabadságvesztés büntetést szabott ki.

Az ügyészség eljárási cselekményeinek általános szabályai szerint az ügyészség a beadványt nem megnevezése, hanem annak tartalma szerint bírálja el.

A feljelentést tartalmilag így kizárólag a Btk. 305. §-ának a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetése miatt tett feljelentésként lehetett értékelni. Ebből következően azt volt szükséges vizsgálni, hogy a feljelentett bíró esetleges tényállásszerű, büntető-jogellenes és szándékos (bűnös) cselekménye alkalmas lehet-e az előzőekben írt hivatali bűncselekmény megállapítására.

Ennek során figyelemmel kellett lenni arra is, hogy a Btk. 459. §-a (1) bekezdése 11. pontjának e) alpontja alapján a bíró hivatalos személynek minősül.

A Btk. 305. §-ának a) pontjában írt hivatali visszaélés büntetetté ugyanis az a hivatalos személy követi el, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon, vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi. A hivatkozott bűncselekmény megállapításának nem csak a hivatali kötelességszegés, mint elkövetési magatartás megvalósítása, hanem az említett jogellenes célzatok valamelyikének megléte is feltétele. A hivatali visszaélés büntetettének védett jogi tárgya a hivatalos személy működésének törvényes rendje és az ehhez fűződő közbizalom; ugyanakkor a törvényi tényállás nem tartalmaz passzív alanyt vagy eredményt (a célzat ugyanis nem azonos az eredménnyel).

A rendelkezésre álló adatok alapján ugyanakkor kizárólag azt lehet kétséget kizáróan bizonyított tényként rögzíteni, hogy a feljelentés – a feljelentő szubjektív értékítéletén túl – nem tartalmaz olyan adatot, illetve konkrét tény, amely a járásbíróval szemben eljáró, feljelentett bíró vonatkozásában a hivatali kötelesség megszegésére és ezzel összefüggésben jogtalan hátrány okozására, vagy jogtalan előny szerzésére irányuló célzatra utalna. Az körülmény pedig, hogy a feljelentő nem ért egyet valamely eljáró hivatalos személy döntésével, szintén nem ad alapot nyomozás elrendelésére, illetve egy esetlegesen szakszerűtlen döntés büntetőeljárás keretében történő felülvizsgálatára.

Mindezek alapján a feljelentést arra figyelemmel, hogy a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény, el kellett utasítani.

A határozat rendelkező része a Be. 381. §-a (1) bekezdésének a) pontján; a határozat közzététele a Be. 364. §-ának (1)-(2) bekezdéseiben, valamint a Be. 381. §-a (2) bekezdésének első mondatán; a felülbírálati indítvány benyújtására, illetve előterjesztésére való jogosultság és annak feltétele a Be. 817/A. §-a (1) bekezdésének b) pontján és (2)-(5) bekezdéseiben, a Be. 817/B. §-ának (1) bekezdésén, a Be. 817/C. §-ának (1) bekezdésén, illetve a Be. 817/D. §-ának (1) bekezdésén, valamint a Be. 817/G. §-a (1) bekezdésének a) pontján és (4) bekezdésének c) pontján alapul.

Debrecen, 2025. augusztus 25.

dr. Garami György
mb. csoportvezető ügyész